

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De parua datæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

possessor suum. ti. §. inquirant, de pacific. poss. in prag. & in concord. & si non probauerit titulum, remouebitur beneficium ab eo. c. ex frequentibus, de instit. ca. si. de cleric. peregr. & c. licet Heli. de sumo.

21 Ideo Episcopus in sua prima visitatione debet omnes curatos monere, vt titulum ostendant, qui si videat esse inutile, vel illum possessorem nullum habere, ipse conferre poterit illa beneficia: quod est utile.

22 Secundo, limitatur quando praesumptio transferret onus probandi in aduersariu: tunc etiam possessor teneretur probare. glo. & doct. in d. c. contra morem.

23 Tertio quando vi possidere possessor probat. l. vis eius. C. de probatio. tamen agens possessorio non tenetur probare se licite possidere, nisi quando est contraria iuri nuda possessio. ita notat Imo. in c. licet, de probat. quem refert Bald. in Marg. in verbo agere. q. 6. vide gl. in summa. 2. qu. 5. & Alex. in l. si alienam. ff. solu. matr.

Titulus li- 24 Quomodo probatur hic titulus? resp. teris probatur. per literas. c. executor. de concess. preb. libr. 6. scripti in rit. de man. Apost. in §. 1. in verb. literas, in concor.

25 Nec sufficeret probare mandatum vel nominationes, nisi in vim illius mandati collatio facta probaretur, aut in vim nominationum. cap. duobus, ne rescriptis. lib. 6. ca. si capitulo, & c. si soli, de concessio preb. ibid.

26 Item non sufficeret probare praesumptiuē titulum, vt pote si canonicus probaret se habuisse stallum in choro, locum in capitulo, legisse Euangelium, vel lectionē tanquam canonicum. c. dilecto. de preb. adhuc tenetur probare suam institutionem, & titulum. c. ex insinuatione, de procur. sicut in liberto ecclesiae. c. longinquitate, & c. liberti. 12. q. 2. Praepos. in d. c. contra morem. 100. dist.

Melior titu- [Sed si prouisus amiserit collationis literas, poterit cogere secretarium, & scribam Episcopi, vt det ei literas suae prouisionis: per legem sicut datam. C. de libera. cau.]

27 Dicit quis, quando vterque probat suum titulum, vter praefertur? Resp. melior titulus & canonicus. c. 1. de reg. iur. in 6. ibi, canonica iustit.

28 Melior dicitur prior. c. duobus, & c. Inter plures collationes, qui de reser. in 6. cap. eam te, illo. titul. in an. tit. vbi Feli. limit. facit. cap. eum cui, de preb. in 6. nes que praefertur.

29 Et si sint eiusdem diei, nec apparet quis prior obtinuerit collationem, tunc si à diuersis collatoribus tituli sint, is dicitur melior, qui prius obtinuit possessionem: si neuter acceperit, is qui habuit à maiore collatore, vt pote à Papa vel eius legato, propter conferentis praerogatiuam. ca. si à sede, de preb. lib. 6.

30 Si verò collationes sint ab vno & eodem collatore, sed una ab episcopo, altera ab eius vicario, tunc valebit illa, quae est ab episcopo propter maiorem praerogatiuā. d. c. si à sede. nisi ille qui habet à vicario adeptus fuerit prius possessionem, per ca. si à sede, quod licet loquatur in collatione facta à diuersis collatoribus, non ab vno, tamen eadem est ratio in collationibus ab vno & eod. factis: vt iudicauit senatus Paris. pro Petro Molin. contra quosdam alios, anno 1519. die 29. Iulii.

31 Si verò ab vno & eodem, tunc si non possit de prioritate apparere per librum collationum, neutra valebit, arg. l. duo sunt Titii. de testa. tutel. ff. vide quae copiosius scripti in tract. de pacific. poss. in 17. limita. vbi abunde materiam. c. si à sede, tractauit & melius quam alibi viderim traditam.

De parua data.

Verum quia parua data usum habet frequentem, prius eam tractare conuenit: & sciendum est, quod si hodie 15. Iunii vacauit beneficium sancti Pauli Paris. ego verò misi Romam, vt impetraretur dictum beneficium per obitum talis N. die quo offeretur datario ista vacatio, subscribet datarius, Datum Calend. Iulii vel alio die, &c.

2 Et interdum iste libellus continens modum vacationis, nomen beneficii, & illius cui est conferendum, ac per mortem cuius vacet, duplicari solet, & datarius vnum apud se retinet, & alterum parti impetranti tradit: & solent quidam mensularium hanc parua data exigere singulis diebus,

Collatio
episcopi
ualeat
collationi
vicarii
Apost.

Parua data
quid sit
tenere de
beat.

diebus, quando seiunt aliquem morbo affectum, donec pars mittat verè, quo die ille mortuus fuerit: & considerata regula de verisimili notitia, quo die iure à Papa conferri potuit: & ab eo die pars assumit signaturam, & quia infinita fiebant super his fraudes: ideo data est potestas datario Papæ statuere & decernere quæ sibi pro tempore videntur expedire, & propterea tempore Pauli tertii per eius datariū statutum Romæ ad obuiandum his malitiis hominum, vt sequitur.

Supplicatio duplex pro vno beneficio non datur.
3 Hæc sunt, quæ R. Datarius sub sanctissimi D.N. beneplacito decreuit. Imprimis quod deinceps nulla additio fiet registro: non concedetur supplicatio duplicata, dies supplicationis nulla ad registrum non mutabitur, notario facultas extendendi consensum post lapsum tempus non dabitur.

Post annū in Francia parua data non extenduntur.
4 Coadiutoriarum & regressuum supplicationes semestri lapso lacerabuntur, qui datas partium obedientiæ datis Francia immittebat, nullæ illarum expediuntur: data in Francia post annum non extenduntur, qui verbū clausulas extra loca in supplicationibus posuerit, punietur: qui data extra curiam mittet, punietur: qui supplicationes ex officio extensionis Datario inconsulto exportauerit, exulabit à curia, Die 16. Decembris anno domini 1544. de mandato R. patris do. Datarii, vt fraudes, quæ inter Ro. curiæ sollicitatores in eorū sollicitationibus, & præcipuè in paruis datis sæpe duplicatis, & triplicatis registrationum & coadiutoriarum, ac aliarū expeditionum, in quibus consensus partium requiritur, reprimantur, & in melius reformatur, notum sit vniuersis ipsius curiæ sollicitatoribus, & curialibus, qualiter deinceps nullæ parua data pro absentibus à dicta curia concedentur, aliàs quàm super mandatis, quæ infra quatuor menses extendi debeant & quæ nunc apud quoscunq; tam sollicitatores, quam curiales, tã super mandatis quàm aliàs inuenientur, infra dictos quatuor menses extendantur aliàs omni effectu carebunt: & si presentata fuerit aliqua data ad extendendum a-

Extra curiam non mittuntur parua data.

liàs quàm ordine prædicto seruato, nisi talis data fuerit inter personas in ipsa curia residentes, quæ infra mensem, & data in Italia etiam infra mensem extendi debeant, aliàs effectualiter lacerabuntur: similiter quàm ex filza ipsius do. Datarii extracta: & quæ penes partes aut sollicitatores inuenta fuerit non extendetur vterius, quæcunq; supplicationes coadiutoriarum, & regressuum, accessuum, &c. necnon tam fructuum, &c. quàm aliarum reservationum, administrationum, ac stalli, &c. quæ nunc inueniuntur apud ipsum dominum datarium retenta, infra quatuor, aliæ verò supplicationes earundem coadiutoriarum, regressuum, &c. deinceps retinenda, infra duos menses expediri debeant, aliter lacerabuntur.]

5 Alia de hac parua data relinquam pragmaticis curiæ Rom. & concessio Papæ à data huius parua data conscribetur, & ita fieri solet, & in reg. Alex. Sixti continetur datarium secretum esse debere, vt collegii secreta non reuelet, nec collegam, aut alium, qui concessioni cōtradixerit: alioqui periurii, & suspensionis pœna per mensem à signatura incurrit.

Datarius secretus sit, alias punietur.

De signatura gratiæ.

Nunc dicendum est de supplicatione, seu signatura gratiæ: & primò quid sit, quæ in ea requiruntur, & quomodo signetur, & an prober, & de clausulis in ea contentis: & alia quæ supplicationem tangent, per singula verba, seu clausulas elucidabimus.

2 Primò dicemus quid sit signatura, vt à definitione proficiatur institutio nostra, iubente Cicerone. lib. officio. facit. l. ff. de iusti. Et iure saltem per modum descriptionis.

3 Signatura est scriptura in papyro conscripta, à Papa, vel eius delegato, absq; sigillo, in medio scripta, partis supplicationem, Papæq; concessionem breuiter continens.

Signatura quid sit.

4 Primò dico, quòd supplicatio seu signatura est scriptura: nam omnis supplicatio scripta est, nec posset probari, nisi in signatura per scripturam, cum ante scripturam non

Scriptura requiritur in signatura.